

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga. VII. Templvm Lycotas Et Corydon.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

TEMP L V M.

Audiat, aut dicat quoniam cupit, hoc mihi certe
Dulce satis fuerit Lycidam expectare trementem,
Dum te stante palam sua criminia pallidus audit.
Me puto uicinus Stimicon, me proximus Aegon Ly.
Hos inter frutices tacite risere uolentem
Oscula cum tenero simulare uirilia Mopso.
Fortior o' utinam nondum, Mnasylus adeset. As.
Efficerem nec te quisquam tibi turpior esset.
Quid furitis? quæ uos insania tendere iussit? Mu.
Si uicibus certare placet, sed non ego uobis
Arbiter, hoc alius possit discernere index.
Et uenit eae Mycon, uenit & uicinus Iolas.
Litibus hi uestris poterunt imponere finem.

E C L O G A . V I I . T E M P L V M L Y C O T A S E T C O R Y D O N .

l Entus ab urbe uenis Corydon, uigesima certe
Nox fuit, ut nostræ cupiunt te cernere siluæ.
Et tua mœrentes expectant iubila tauri.
O' piger o' duro iam durior ore Lycota. Co.
Qui ueteres sagos, noua quam spectacula manus
Cernere, quæ patula iumenis deus edit arena,
Mirabar quæ causa foret tibi tanta morandi. Ly.
Cur tua cessaret taciturnis fistula siluis,
Et solus Stimicon caneret pallente corymbo.
Quem sine te mœsti tenero donauimus hœdo.
Nam dum lentus abes lustrauit ouilia Tyrsis.
Iussit & arguta iuuenes certare acuta.

Scilicet inuictus stimucon, et præmia diues
Auferat, accepto non solum gaudet hœdo,
Verum tota ferat, quæ lustrat ouilia Thyrsis,
Non tamen æquabit mea gaudia, nec mihi si quis
Omnia lucanæ donet pecuaria siluæ.

Grata magis fuerint, quæ spectamus in urbe.

Dic age dic Corydon, nec nostras inuidus aures

Ly.

Despice, non aliter certe mihi dulce loquere.

Quam certare solent, quoties ad sacra uocantur

Aut fœcunda Pales, aut pastoralis Apollo.

Vidimus in cœlum trabibus spectacula testis.

Surgeret tarpeium propè despectantia culmen,

Immensosq; gradus, et cliuos lene iacentes.

Venimus ad sedes ubi nulla sordida ueste

Inter fœmineas spectabat turba cathedras.

Nam quæcunq; patent sub aperto libera cœlo,

Aut eques aut nuchi loca densauere tribuni.

Qualiter hæc patulum contendit uallis in orbem,

Et sinuata latus resupinis undiq; siluis.

Inter continuas curuatur concava montes.

Sic tibi planiciem curuæ sinus ambit arenæ.

Et geminis medium se molibus alligatum,

Quid tibi nunc referam, quæ uix suffecimus ipsi.

Per partes spectare suas, sic undiq; fulgor

Percussit, stabam defixus et ore patenti,

Cunctaq; mirabar, nec dum bona singula noram.

Tum mihi dum senior lateri qui forte sinistro

Iunctus erat, quid teste factum rustice dixit.

Ad tantas miraris opes, qui nescius auri

Sordida tecta casas, et sola mapalia nosti.

T E M P L V M.

En ego tam tremulus, tam uertice canus, & ista
Factus in urbe senex, stupeo, tamen omnia certe
Vilia sunt nobis, quæ cunq; prioribus annis
Vidimus, & sordet quicquid spectauimus olim.
Balteus en gemmis, en illata porticus auro
Certatim radiant, nec non ubi finis arenæ
Proxima marmoreo peragit spectacula muro.
Sternitur adiunctis ebur admirabile truncis.
Et coit in rutilum, tereti qua lubricus axem
Impositos subita uertigine falleret unques,
Excuterei q; feras, auro quoq; torta resurgent
Retia, quæ totis in arenam dentibus extant.
Dentibus æquatis, & erat mihi crede Lycota.
siqua fides nostro dens longior omnis aratro.
Ordine quid referam? uidi genus omne ferarum.
Hic nunc eos lepores, & non sine cornibus apros,
Monticoram filuis etiam quibus editur alcem
Vidimus, & tauros quibus aut ceruice leuata
Deformis scapulis torus eminet, aut quibus hirtæ
Iactantur per colla iubæ, quibus aspera mento
Barba iacet, tremulisq; rigent palearia setis.
Non solum nobis silvestria cernere monstræ
Contigit, equoreos ego cum certantibus ursis
Spectauit uitulos, & equorum nomine dignum.
Sed deformi pecus, quod in illo nascitur amni
Qui sata riparum uenientibus irrigat undis.
Ha trepidi quoties nos descendetis arenæ
Vidimus in partes, ruptaq; uoragine terræ
Emersisse feras, & eisdem sepe latebris
Aurea cum croceo creuerunt arbitalibro.

O' fælix Corydon, quem non tremebūda senectus Ly.
Impedit, o' fælix quod in hæc tibi sæcula primos
Indulgente deo dimittere contigit annos.
Nunc tibi si proprius uenerandum cernere numen
Sors dedit, & præsens uultumq; habitumq; notasti.
Dic age dic Corydon, quæ sit modo forma deorum?
O' utinam nobis non rusticæ uestis inesset, Co.
Vidissem proprius mea numina, sed mihi sordes
Pullaq; paupertas, & adunco fibula morsu
Obfuerant, utcunq; tamen confeximus ipsum
Longius, & nsi me decepit uisus in uno.
Et Martis uultus, & Apollinis esse putauit.

F I N I S.

